

فقدان احزاب سیاسی و تكثر کاندیدا

کیکاوس پورا یوپی

یک پایه نظام‌های پارلمانی و ریاستی، وجود احزاب سیاسی به رسمیت شناخته و استخواندار است، در غیر این صورت کمتر سیستمی را می‌توان مثال زد که رییس‌جمهور، رییس دولت و مجلس در آن انعکاسی از تبلور حقیقی مردم باشد. برای اینکه انتخابات فرمایشی نباشد تعداد یا کمیت نامزدها در آن مهم نیست، ممکن است در انتخابات رییس‌جمهور یک کشور حتی دو نفر با هم رقابت کنند لیکن با دو دیدگاه و روش متفاوت بخواهند کشور را اداره کنند و دارای اسلوب و مدیریت مختلفی باشند، در آن صورت است که شور و هیجان در مردم ایجاد می‌شود و امید به تغییر شرایط، مردم را وارد صحنه می‌کند تا برای انتخاب نماینده خود تلاشی مضاعف کنند، انتخابات در صورتی فرمایشی است که در درون نظام‌ها رقابت بین گفتمان‌های مختلف وجود ندارد و پدیده احزاب سیاسی به رسمیت شناخته شده قدرت مانور ندارند، بنابراین این احزاب و تشکله‌ها هستند که افراد را برای به قدرت رسیدن حمایت و هدایت می‌کنند و برای اینکه در هزینه‌های تبلیغاتی و میتینگ‌های اجتماعی، شفافیت و انضباط مالی حاکم شود، خود احزاب و تشکله‌ها مدیریت و عهده‌دار مخارج می‌شوند، افراد پس از تأیید حزب وارد معرکه انتخابات و اعلام رسمی برای نامزدی می‌شوند. اکنون در نبود احزاب شاخص شاهد هستیم ۸۰ نفر خود را واجد صلاحیت برای به دست گرفتن بالاترین نهاد اجرایی کشور میدانند. واقعا نهاد ریاست‌جمهوری و شخص رییس دولت تا این اندازه سهل و دست یافتنی است که این تعداد نفر خود را واجد شرایط میدانند؟ شاید پاسخ این باشد هر کدام نماینده جناح مختلفی از مردم ایرانند؛ واقعا این همه صدا در کشور است که نماینده مخصوص می‌خواهد؟ در آن صورت باید گریست، این پدیده اگر صحیح باشد نشان از شکاف عمیق اجتماعی است که چنین پدیده‌ای جزو محالات است. هر کس در زمانی در یک شهرستان کوچک با ۲۰ یا ۳۰ هزار رای نماینده شده، صلاحیت رییس‌جمهور یک کشور ۸۵ میلیونی را دارد؟ یا از هم‌اکنون نوعی سهم‌خواهی است که با چند شعار و حمایت در فردا به دست می‌آید؟ خلأ بزرگی در انتخابات احساس

میشود و آن غایب بودن احزاب و تشکلهای سیاسی است، زمانی که این تعداد مدیرانی داریم جهت خدمتگزاری و هدایت کشور، چرا زمینه را برای تحقق کار حزبی و تلاش سازمانی باز نمیکنیم؟ تا افراد در داخل آن ابتدا پخته شوند و سپس مسوولیت‌های مهم را به دست گیرند، صحیح است همه میدانند در صافی شورای نگهبان تعداد کمی از افراد برای کاندیداتوری رییس‌جمهور عبور خواهند کرد، فقط سوال اینجاست کسی که مدتی کار سیاسی کرده و مقداری با چم و خم سیاست‌ورزی در ایران آشناست، برای چه منظوری و چه نیتی، کاندیدا شده؟ البته نباید فراموش کرد نامزد شدن جرم نیست، در این بازار مکاره اگر همین تعداد اندیشه کنند و به سیستم بقبولانند که زمان برای تحقق احزاب سیاسی استخواندار حتی گذشته، آیا برای مدیریت و هدایت آینده این کشور موثرتر نخواهند بود؟ روزنامه‌نگار

م: : ۱۹۰۰۰۰۰۰ ۱۹۰۰۰۰ ۱۴۰۳ ۰۰۰۰۰۰۰۰